

इतीव वदतः कृष्णाद्वाणाभिरुतमर्मणाः ।  
 विघूर्णतो विवेष्टस्य वेपमानस्य भूतले ॥ ४९ ॥  
 तस्य वाताम्यमानस्य तं वाणामरुमुद्धरं ।  
 स मामुदीह्य संत्रस्तो ङ्गहौ प्राणांस्तपोधनः ॥ ५० ॥

इत्यथोद्याकाण्डे मुनिपुत्रबधो नाम त्रिषष्टितमः सर्गः  
 ॥ ६३ ॥

## CAPUT LXIV.

## DASARATHAE OBITUS.

बधमप्रतिवृषं तु मरुर्षेस्तस्य राघवः ।  
 प्रलपन्नेव धर्मात्मा कौशल्यामिदमब्रवीत् ॥ १ ॥  
 तदज्ञानान्मरुत् पापं कृत्वाहं व्याकुलेन्द्रियः ।  
 एकस्त्वचित्तयं बुद्ध्या कथं नु सुकृतं भवेत् ॥ २ ॥  
 ततस्तं घटमादाय पूर्णं परमवारिणा ।  
 आश्रमं तमहं प्राप यथाख्यातपथं गतः ॥ ३ ॥  
 तत्राहं दुर्बलावन्थी वृद्धावपरिणायकी ।  
 अयशं तस्य पितरौ लूनपक्षाविव द्विजौ ॥ ४ ॥